

Televize

K éře českých devadesátek patří televize naprosto neodmyslitelně. Stejně jako si těžko můžeme představit Xenu bez její věrné Gabriely, Václava Havla bez zapálené cigarety nebo vůz Family Frost bez charakteristické znělky, tak je téměř nemyslitelné vzpomínat na devadesátá léta bez televizního vysílání. Vždyť velká část bizárů, srdcovek, osobností či zážitků, které se nám vybaví při vzpomínání na tehdejší dobu, souvisí právě s televizními obrazovkami!

Televizní stěny, stejně jako předchozí desetiletí, stále tvořily tu nejdůležitější část obývacích pokojů. Sedávali jsme před obrazovkami a v půl osmé čekali na Televizní zprávy na Nově, které se oproti Událostem na České televizi tehdy zdály tak odlišné, nové a moderní. Těšili jsme se na nové díly západních seriálů a s nadšením sledovali všemožné soutěže, od komerčního Riskuj po veřejnoprávní Kufr. A rozhodně jsme se za tuhle televizní mánii porevoluční doby nestyděli. To až v novém tisíciletí mnozí rádi začali zaujímat pózu: „*Na televizi se já nedívám, maximálně na dokumenty na ČT2!*“, případně o něco později hrdě deklarovat: „*Televizi? Tu já doma vůbec nemám! Televizi totiž **nikdy** nesleduju!*“

V práci a ve škole jsme si povídali o pořadech, které jsme sledovali předchozí den, pravidelně jsme každý týden domů kupovali tištěné televizní programy a pod vánočním stromčkem se často objevovaly knižní verze rozhovorů s českými televizními hvězdami. Nikomu nepřišlo divné si k sobotnímu obědu kvůli Volejte řediteli zapínat televizi a i během hodobóžových obědů poslouchat Vladimíra Železného, jehož pozdrav „*Dobrou chuť, pokud právě obědváte*“, se stal legendárním. Moderátoři tuzemských komerčních pořadů patřili mezi VIP osobnosti, o kterých hojně informovaly první české bulvární plátky. Televize zkrátka byla plnohodnotným členem domácnosti.

Pes Novák

Najít v devadesátkách pod vánočním stromčkem plyšového psa Nováka, tehdejšího maskota TV Nova, znamenalo pořádné dětské nadšení. Pes Novák si získal srdce nejen těch, kteří pravidelně sledovali Vladimíra Železného a jeho nezapomenutelný víkendový pořad „Volejte řediteli“, ale zkrátka všech příznivců Novy. Když psa Nováka o několik let později nahradil zajíc Zaza, bylo to pro mnohé diváky velké zklamání. A ač se Železný snažil, byl asi jediným, kdo měl zajíce Zazu rád. Srdce diváků holt patřilo psu Novákovi, jehož obrázky také zdobily fasádu bývalého sídla TV Nova v Městanské besedě u pražské Národní třídy.

Doba zaškrtávání v programech

Jeden z důležitých dnů v týdnu byl ten, kdy se doma objevil nový tištěný program. Pamatujete? Neexistovalo, aby aspoň jeden nebyl po ruce. Jedinou možnou alternativou byl teletext.

Volný čas se často organizoval právě podle televizního programu, a to zejména o svátcích, o prázdninách a po osmé hodině večer. Připadalo nám zkrátka nesmírně důležité vědět, v jaký čas na „jedničce“ poběží stosedm-

náctá repríza Mrazíka anebo v kolik přesně začne odpoledne na Nově další díl seriálu Tak jde čas, epizoda číslo 6 871. Mimochodem, věděli jste, že se tenhle americký seriál, který měl premiéru v roce 1965, stále vysílá? Ale jen v devadesátých letech se u nás těšil takové oblibě, protože takzvané nekonečné seriály český divák ještě neznal. Na Ulici si musel počkat až do roku 2005. Pokud si teď říkáte, že vás TV programy moc nezajímaly, vzpomeňte si třeba na své prarodiče. Neusedávali k nim náhodou s propiskou či zvýrazňovačem v ruce? Senioři je totiž pečlivě prozkoumávali a označovali pořady, které by jim rozhodně neměly ujít – kolečkem, zaškrtnutím nebo podtrhnutím. Každý měl svůj vlastní systém, ve kterém se orientoval. Účel byl ale stejný: důkladně se připravit, na jakou detektivku se v daný den v televizi dívat a kterou estrádu určitě zhlédnout.

Roman Šmucler v 90. letech moderoval
na TV Nova populární pořad Tabu

Zbyněk Merunka a Eva Jurinová se roce 1994
stali prvními moderátory Televizních novin

Teletext TV Nova

Vážení a milí čtenáři, na tomto místě Vám v několika následujících číslech Vašeho oblíbeného televizního časopisu představíme nedílnou součást každého moderního televizního vysílání, teletext (TTX). V našem případě pochopitelně teletext TV NOVA. Budeme Vás seznamovat s jednotlivými rubrikami, a to jak zpravodajskými, tak servisními (TV programy), zábavnými, poučnými či reklamními.

Začínáme stranou 101,

„výkladní skříní“ TTX. Na ní jsou přehledně a heslovitě uvedeny hlavní oddíly teletextu. Ve žlutém pruhu pro Vás několikrát denně aktualizujeme upoutávky na zprávy, které právě hýbou světem. Obvykle domácí, zahraniční a sportovní, nechybí šťavnatý bulvár a kultura, ať už vážná, nebo ta lehčí. Zcela dole Vám nabízíme zajímavé odkazy na nabídku našich významných klientů.

U „101“ se dá snadno vysvětlit i pojem podstrana. To když televizní program všech kanálů roztuje pod jedním číslem v několika variacích či pokračováních. Podstranu poznáte podle bliknutí a změny textu, u běžných stránek pak s označením 1/x atd., obvykle v le-

TEXT

TELETEXT TV Nova

100 Hz svět
GRUNDIG
str. 555

OBSAH.....102
ZPRÁVY.....110
POČASÍ.....180
SPORT.....200
TELEVIZE.....300
AUDIO-VIDEO.....360
KULTURA.....370
HORKÉ HRÝ.....400
ASTROLOGIE.....450
ZAMĚSTNÁNÍ.....480

POČÍTÁČE.....490
AUTOMOTO.....500
VELETRHY.....550
PĚČKO.....560
SEZNAMKA.....580
VAŠE ANONCE.....620
CESTOVÁNÍ.....700
FINANCE.....730
ZDRAVÍ.....815
CHCETE NÁS?.....860

■ Stav ženy se zkomplikoval.....117
■ Turecko pohřbívá mrtvé.....139
■ MS v atletice v Seville 1999...285

Nové výrobky Grundig

555

Na teletextu mohli diváci najít

televizní program všech kanálů

Pokud jste v devadesátkách vyrůstali, určitě jste se svými prarodiči narazili na neshody, jaký pořad bude puštěný. Co na tom, že před zprávami na Nově dávali premiérový díl Vražedného pobřeží. Když na tu dobu měla vaše babička zaškrtnutou soutěž O poklad Anežky České, tak přes laskavý humor Marka Ebena prostě nejel vlak. Doba, kdy byly na výběr jen kanály České televize, byla zkrátka definitivně pryč. A tak většina devadesátkových dětí toužila po jediném – mít ve svém pokoji vlastní televizi a zírat na ni klidně pět hodin v kuse.

DO-RE-MI

Těžko říct, co na téhle soutěžní estrádě, kterou televize Nova začala vysílat v roce 1998, bylo nejtrapnější. Byli to soutěžící, kteří často postrádali jakýkoliv hudební sluch? Nebo snad moderátoři Pavel Trávníček a Sabina Laurinová? A co porota, ve které zasedala ta nejpodivnější kombinace tehdejších osobností, sportovců a politiků? Asi nejde vybrat jen jednu část. DO-RE-MI jakožto celek byla nevkusná soutěž, ve které se část národa v hlavním vysílacím čase ztrapňovala před zbytkem národa. Celý hudební úlet korunovaly trapné komentáře Trávníčka, rádoby diblíka Laurinové a samozřejmě také porotců. DO-RE-MI nepatří k těm devadesátkovým soutěžím, na které se nostalgicky vzpomíná, ale k těm, na které by bylo dobré zapomenout. To je i případ pořadu *Neváhej a toč*, hitu České televize s amatérskými videi od diváků.

Komerční vysílání přichází

První polovina devadesátých let byla bezesporu érou nových komerčních televizních kanálů, které zastínily veřejnoprávní Českou televizi. Koláče sledovanosti prezentované Vladimírem Železným v pořadu Volejte řediteli mluvily jasně: lidé si Novu zamilovali. Český divák se konečně mohl dívat na západní pořady, které do té doby neznal anebo je s chabým signálem chytal na německých kanálech. Co na tom, že zmíněné seriály byly na Západě dávno za zenitem? U nás slavily úspěch napříč generacemi. Třeba takový Dallas. Mohlo